

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B._Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: JĘZYK OBCY – JĘZYK ANGIELSKI	
Cele kształcenia C1 Powtórzenie zasad tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku obcym. C2 Poszerzenie wiedzy na temat zasad tworzenia wypowiedzi w języku angielskim na poziomie B2+ Europejski System Opisu Kształcenia Językowego. C3 Przekazanie wiedzy w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego z psychologii oraz w dyscyplinach pokrewnych na poziomie B2+ ESOKJ. C4 WYROBIEŃCIE umiejętności stosowania nabytej wiedzy w wypowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie na poziomie B2+ ESOKJ. C5 Rozwinięcie umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku angielskim na poziomie B2+ ESOKJ. C6 Utrwalenie nawyku systematycznej pracy własnej poprzez regularne prace domowe.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiadomości z języka angielskiego na poziomie B2. Ws2 Student potrafi na poziomie B2 wykorzystywać nabytą wiedzę teoretyczną do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym.	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Metoda komunikacyjna: studenci pracują w parach i małych grupach przekazując sobie potrzebne informacje w języku obcym Mk3 Metoda gramatyczno-tłumaczeniowa Mk4 Metoda indukcyjna: student formułuje reguły i zasady w oparciu o przedstawione przykłady Mk5 Dyskusja Mk6 Ćwiczenia w parach i małych grupach	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Program kształcenia (treści nauczania):

T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie najczęściej używanych struktur gramatycznych:

- Czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe
- Czasowniki modalne
- Szyk przymiotników w zdaniu
- Przysłówki i wyrażenia przysłówkowe
- Strona bierna (wszystkie formy)
- Okresy warunkowe (wszystkie typy)
- Zdania względne definiujące
- Konstrukcje gerundialne i bezokolicznikowe
- Czasowniki frazowe
- Transformacje zdań i tłumaczenie

T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego.

T3 Rozwinięcie umiejętności w zakresie rozumienia tekstu mówionego i pisanego.

T4 Rozwinięcie umiejętności formułowania oraz wyrażania opinii i przemyśleń w języku angielskim.

T5 Wyrobień umiejętności w zakresie referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów.

T6 Doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy z materiałem w języku angielskim.

Literatura podstawowa:**Literatura podstawowa:**

1. Kollmanová, L. *Angličtina nejen pro samouky*. Praha: Leda, 2023. ISBN 978-80-7335-861-7
2. Raymond Murphy. *Essential Grammar in Use*. Praha: ILC Czechoslovakia, s.r.o., 2015.
3. www.helpforenglish.cz, www.grammar.cz
4. Akademický slovník cizích slov / kolektiv autorů pod vedením Věry Petráckové a Jiřího Krause
5. *Angličtina nejen pro samouky* - Dr. Ludmila Kollmanová
6. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, *New English File Pre-Intermediate*, OUP 2019
7. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, *New English File Intermediate*, OUP 2019
8. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, *New English File Upper-Intermediate*, OUP 2020
9. Oxenden C., Latham-Koenig C., *New English File Upper-Intermediate*, OUP 2014
10. Murphy R., *English Grammar in Use*, Cambridge University Press 2007.

Literatura uzupełniająca:

1. Vince M., *Language Practice*, Macmillan 2005
2. Misztal M., *Tests in English Thematic Vocabulary*, WSiP 2004
3. Luto K. A., Ganczar M., *English for Special Purposes, Lexical Compendium-Media*, Poltext 2007
4. Własne materiały leksykalne prowadzącego

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania w semestrze – kolokwium P2 Ocena opanowania materiału nauczania – egzamin końcowy		
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
F2		20
F3		20
P1		50
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
P2		100
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, terminologię specjalistyczną i potrafi się posługiwać terminologią w zakresie psychologii na poziomie B2+ ESOKJ.				K_W01
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku angielskim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać słownictwem ogólnym i specjalistycznym na poziomie B2+ ESOKJ.				K_U16
E3_K	Student rozumie potrzebę dalszego kształcenia, dokonuje samooceny. Jest gotowy uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności językowe, pracować w zespole, komunikować się z otoczeniem w miejscu pracy i poza nim oraz wykorzystywać zdolności interpersonalne.				K_K03 K_K11
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobu w oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1, C2, C3	T1 – T6	Mk1 – Mk6	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U16	C1 – C6	T1 – T6	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3
Kompetencje					
E3_K	K_K03 K_K11	C1 – C6	T1 – T6	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład				-	

Ćwiczenia	Kontakt z nauczycielem akademickim	-
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		160
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Konsultacje		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	-
	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		200
Liczba punktów ECTS		8

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: JĘZYK OBCY – JĘZYK NIEMIECKI	
Cele kształcenia C1 Powtórzenie zasad tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku obcym. C2 Poszerzenie wiedzy na temat zasad tworzenia wypowiedzi w języku niemieckim na poziomie B2+ Europejski System Opisu Kształcenia Językowego. C3 Przekazanie wiedzy w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego z psychologii oraz w dyscyplinach pokrewnych na poziomie B2+ ESOKJ. C4 WYROBIEŃCIE umiejętności stosowania nabytej wiedzy w wypowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie na poziomie B2+ ESOKJ. C5 Rozwinięcie umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku niemieckim na poziomie B2+ ESOKJ. C6 Utrwalenie nawyku systematycznej pracy własnej poprzez regularne prace domowe.	
Przedmiot wprowadzający: -	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiadomości z języka niemieckiego na poziomie B2. Ws2 Student potrafi na poziomie B2 wykorzystywać nabytą wiedzę teoretyczną do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym.	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Metoda komunikacyjna: studenci pracują w parach i małych grupach przekazując sobie potrzebne informacje w języku obcym Mk3 Metoda gramatyczno-tłumaczeniowa Mk4 Metoda indukcyjna: student formułuje reguły i zasady w oparciu o przedstawione przykłady Mk5 Dyskusja	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Mk6 Ćwiczenia w parach i małych grupach	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie najczęściej używanych struktur gramatycznych: • Czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe • Czasowniki modalne • Szyk przymiotników w zdaniu • Przysłówki i wyrażenia przysłówkowe • Strona bierna (wszystkie formy) • Okresy warunkowe (wszystkie typy) • Zdania względne definiujące • Konstrukcje gerundialne i bezokolicznikowe • Czasowniki frazowe • Transformacje zdań i tłumaczenie T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. T3 Rozwinięcie umiejętności w zakresie rozumienia tekstu mówionego i pisanego. T4 Rozwinięcie umiejętności formułowania oraz wyrażania opinii i przemyśleń w języku niemieckim. T5 Wyrobiecie umiejętności w zakresie referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów. T6 Doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy z materiałem w języku niemieckim.	
Literatura podstawowa: 1. Motta, G. a kol. <i>Direkt neu 1</i>. Praha: Nakladatelství Klett, 2014. (bez ISBN) 2. Podhorná, L. <i>Němčina přehledně</i>. Praha: Rubico, 2007. ISBN 9788073460815 3. www.klett.cz (On-line cvičení) 4. Dallapiazza R.M., von Jan E., Schönherr T., Badstübner- Kizik C., Olszewska D., Tangram 1B, Tangram 2A, Hueber 2008.	
Literatura uzupełniająca: 1. Buscha H., <i>Deutsche Grammatik- ein Handbuch für den Ausländerunterricht</i>, Langenscheidt 2008 2. Rostek E.M., <i>Deutsch Effektiv</i>. Tematyczny słownik polsko-niemiecki, Wagros 2012. 3. Własne materiały leksykalne prowadzącego	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania - egzamin	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
F2	20
F3	20
	50

P1		
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
P2		100
Suma punktów		Suma punktów
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, terminologię specjalistyczną i potrafi się posługiwać terminologią w zakresie psychologii na poziomie B2+ ESOKJ.	K_W01
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku niemieckim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać słownictwem ogólnym i specjalistycznym na poziomie B2+ ESOKJ.	K_U16
E3_K	Student rozumie potrzebę dalszego kształcenia, dokonuje samooceny. Jest gotowy uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności językowe, pracować w zespole, komunikować się z otoczeniem w miejscu pracy i poza nim oraz wykorzystywać zdolności interpersonalne.	K_K03 K_K11

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1, C2, C3	T1 – T6	Mk1 – Mk6	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U16	C1 – C6	T1 – T6	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3
Kompetencje					
E3_K	K_K03 K_K11	C1 – C6	T1 – T6	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		-		
Ćwiczenia			-		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			160		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Konsultacje			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		-		

	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		200
Liczba punktów ECTS		8

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: JĘZYK OBCY – JĘZYK ROSYJSKI	
Cele kształcenia C1 Powtórzenie zasad tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku obcym. C2 Poszerzenie wiedzy na temat zasad tworzenia wypowiedzi w języku rosyjskim na poziomie B2+ Europejski System Opisu Kształcenia Językowego. C3 Przekazanie wiedzy w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego z psychologii oraz w dyscyplinach pokrewnych na poziomie B2+ ESOKJ. C4 WYROBIEŃCIE umiejętności stosowania nabytej wiedzy w wypowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie na poziomie B2+ ESOKJ. C5 Rozwinięcie umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku rosyjskim na poziomie B2+ ESOKJ. C6 Utrwalenie nawyku systematycznej pracy własnej poprzez regularne prace domowe.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiadomości z języka rosyjskiego na poziomie B2. Ws2 Student potrafi na poziomie B2 wykorzystywać nabytą wiedzę teoretyczną do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym.	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Metoda komunikacyjna: studenci pracują w parach i małych grupach przekazując sobie potrzebne informacje w języku obcym Mk3 Metoda gramatyczno-tłumaczeniowa Mk4 Metoda indukcyjna: student formułuje reguły i zasady w oparciu o przedstawione przykłady Mk5 Dyskusja	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Mk6 Ćwiczenia w parach i małych grupach	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie najczęściej używanych struktur gramatycznych: • Czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe • Czasowniki modalne • Szyk przymiotników w zdaniu • Przysłówki i wyrażenia przysłówkowe • Strona bierna (wszystkie formy) • Okresy warunkowe (wszystkie typy) • Zdania względne definiujące • Konstrukcje gerundialne i bezokolicznikowe • Czasowniki frazowe • Transformacje zdań i tłumaczenie T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. T3 Rozwinięcie umiejętności w zakresie rozumienia tekstu mówionego i pisanego. T4 Rozwinięcie umiejętności formułowania oraz wyrażania opinii i przemyśleń w języku rosyjskim. T5 Wyrobiecie umiejętności w zakresie referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów. T6 Doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy z materiałem w języku rosyjskim.	
Literatura podstawowa: 1. Nekolová, V. a kol. <i>Ruština nejen pro samouky</i>. Praha: Leda, 2019. ISBN 978-80-7335-428-2 2. Mistrová, V. a kol. <i>Cvičebnice ruské gramatiky</i>. Praha: Polyglot, 2012. ISBN 978-80-86195-29-2 3. Barnet, V. a kol. <i>Ruština pro pokročilé</i>. Praha: Leda, 2007. ISBN 978-80-7335-104-5	
Literatura uzupełniająca: 1. Dziewanowska D., Грамматика без проблем. Gramatyka języka rosyjskiego z ćwiczeniami, Warszawa 2005 2. Gołubiewa A., Kuratczyk M., Gramatyka języka rosyjskiego z ćwiczeniami, Warszawa 2009 3. Дорофеева Т.М., Лебедева М. Н., 53 Модели русской грамматики, базовый курс, Москва 1996 4. Маслова Н.А., Учебное пособие „Глаголы движения”», Одесса 2008 5. Kowalska N., D. Samek, Praktyczna gramatyka języka rosyjskiego, Warszawa 2008 6. Bartkiewicz W., Jak piszemy po rosyjsku. Ortografia: zasady, ćwiczenia, dyktanda, Warszawa 2011 7. Makarewicz H., Paszport maturzysty. Język rosyjski, Warszawa 2005 8. Kuzmina I., Śliwińska B., Język rosyjski. 365 zadań i ćwiczeń z rozwiązaniami, Warszawa 2008 9. Własne materiały leksykalne prowadzącego	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania - egzamin	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające)	Waga aktywności (liczba punktów)

osiągnięcie efektów uczenia się)		
F1		10
F2		20
F3		20
P1		50
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
P2		100
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, terminologię specjalistyczną i potrafi się posługiwać terminologią w zakresie psychologii na poziomie B2+ ESOKJ.	K_W01
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku rosyjskim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać słownictwem ogólnym i specjalistycznym na poziomie B2+ ESOKJ.	K_U16

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_K	Student rozumie potrzebę dalszego kształcenia, dokonuje samooceny. Jest gotowy uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności językowe, pracować w zespole, komunikować się z otoczeniem w miejscu pracy i poza nim oraz wykorzystywać zdolności interpersonalne.			K_K03 K_K11	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1, C2, C3	T1 – T6	Mk1 – Mk6	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U16	C1 – C6	T1 – T6	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3
Kompetencje					
E3_K	K_K03 K_K11	C1 – C6	T1 – T6	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		-	
Ćwiczenia				-	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				160	
Konwersatorium				-	

Wykład monograficzny		-
Konsultacje		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	-
	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		200
Liczba punktów ECTS		8

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: ŚRODOWISKOWA TERAPIA PACJENTA MOBILNÍ TERAPIE PACIENTA	
Cele kształcenia: Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z zasadami środowiskowej terapii pacjenta z zaburzeniami psychicznymi , głównie z obszaru psychoz C2 Zapoznanie studentów z budowaniem odpowiedzialności przez pacjenta za swoje leczenie i zdrowienie. C3 Zapoznanie studentów z systemem TCL Training and Community Living – trening umiejętności zdrowienia i życia w środowisku pacjenta. C4 Zapoznanie studentów z zasadami budowania sieci wsparcia dla pacjenta i przez pacjenta oraz jego rodzinę.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu psychologii klinicznej i terapii.	
Metody kształcenia: Mk1 Wykłady Mk2 Dyskusja/ case management Mk3 Praca w grupach	
Wykłady: T1. Geneza , cele i zasady psychiatrii środowiskowej i terapii w środowisku pacjenta T2. Formy terapii środowiskowej i ich efektywność. T3. Psychologiczny kontekst pomagania (tradycje, język, modele myślenia). Zasady komunikacji. T4. Zespoły leczenia środowiskowego i centra zdrowia psychicznego jako nowoczesne metody leczenia pacjenta sprzyjające obniżeniu hospitalizacji pacjenta T5. Czynniki salutogenetyczne pacjenta oraz jego środowiska sprzyjające budowaniu sieci wsparcia w celu podnoszenia jakości życia pacjenta.	
Ćwiczenia: T6. Tworzenie środowiskowej diagnozy pacjenta i jego środowiska na przykładach pacjentów	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T7. Metody pracy z systemem TCL Training and Community Living – trening umiejętności zdrowienia i życia w środowisku pacjenta.
T8. Budowanie środowiskowych sieci wsparcia na przykładach (case management).
T8. Metody budowania odpowiedzialności pacjenta za swoje leczenie i zdrowienie na przykładach pacjentów.
T9. Budowanie interwencji środowiskowej w celu poprawy jakości życia pacjenta.
T10. Prowadzenie interwencji środowiskowej dotyczących pacjenta, jego rodziny oraz społeczności lokalnej (case management).

Literatura podstawowa:

1. Růžička, J., Komunitní terapie pro pacienty ISBN: 978-80-7387-467-4, Nakladatelství TRITON, s.r.o. 2021.
2. Hanzlíková, A., Komunitní ošetrovatelství, Osveta 2020.

Literatura uzupełniająca:

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie programu profilaktycznego

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus

90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Ma wiedzę o zasadach, formach i celach terapii środowiskowej. Ma wiedzę o Zespołach Leczenia Środowiskowego i Centrach Zdrowia Psychicznego. Ma wiedzę z zakresu pato i salutogenezy pacjenta w jego środowisku.			K_W01 K_W06 K_W07	
E2_W	Zna zasady konstrukcji programów profilaktycznych. Ma wiedzę o skuteczności różnych programów profilaktycznych.			K_W05 K_W06 K_W07	
E3_U	Potrafi przeprowadzić środowiskową diagnozę pacjenta, zbudować eksperymentalną sieć wsparcia poprawiającą jakość życia pacjenta w jego środowisku			K_U01 K_U07 K_U13 K_U14	
E4_U	Umiejętność budowania sieci wsparcia w celu poprawy jakości życia pacjenta poprzez skuteczną komunikację interpersonalną.			K_U15 K_U18	
E5_K	Wyjaśnia pacjentowi zasady budowania odpowiedzialności za swoje leczenie, motywuje, wyjaśnia i wspiera chorego w terapii środowiskowej, komunikuje się z różnymi instytucjami w tworzeniu interdyscyplinarnej środowiskowej pomocy dla pacjenta			K_K01 K_K11 K_K12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W06 K_W07	C1-C2	T1-T5	Mk1-Mk2	F1,P1
E2_W	K_W05 K_W06 K_W07	C1-C2	T1-T5	Mk1-Mk2	F1,P1
Umiejętności					
E3_U	K_U01 K_U07	C2-C4	T6-T10	MK2-Mk3	F1,F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	K_U13 K_U14				
E4_U	K_U15 K_U18	C2-C4	T6-T10	Mk2-Mk3	F1,F2
Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K11 K_K12	C1-C4	T1-T10	Mk1-Mk3	F1,F2,P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		10	
		Rozwiązywanie zadań i problemów		10	
		Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		10	
		Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-	
		Przygotowanie się do zaliczenia		10	
		Przygotowanie się do egzaminu		7	
		Inne (jakie?).....		-	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupa zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: NEUROLOGIA I PSYCHIATRIA/ NEUROLOGIE A PSYCHIATRIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z medycznymi aspektami diagnozy i leczenia zaburzeń psychicznych i zaburzeń w zachowaniu. C2 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu neurologii i psychiatrii w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 brak	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia praktyczne Mk5. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Objawy psychopatologiczne. T2 Zespoły objawów. T3 Etyka zawodu lekarza-psychiatry, prawa pacjenta. T4 Orzecznictwo sądowo-psychiatryczne. T5 Organizacja opieki psychiatrycznej.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T6 Osobowość – nieprawidłowości i zaburzenia.

T7 Psychozy i zespoły organiczne – ogólna charakterystyka.

T8 Zespoły psychotyczne.

Ćwiczenia:

T9 Zespoły organiczne.

T10 Nerwice i inne zaburzenia reaktywne.

T11 Nerwica – objawy i mechanizm dezadaptacji.

T12 Wybrane teorie powstawania uzależnień.

T13 Alkoholizm .

T14 Narkomania.

T15 Socjuzależnienia.

Literatura podstawowa:

1. Klinická neuropsychologie v praxi, Petr Kulišťák a kol., Karolinum, 2019
2. Neuropsychiatrie, T. Uhrová, J. Roth a kol., Maxdorf, 2020
3. KUČEROVÁ, H. *Psychiatrické minimum*. Praha: grada, 2010.
4. MÍČEK, L. Duševní hygiena. SPN, 1986.
5. KŘIVOHLAVÝ, J. Psychologie smysluplnosti existence. 1. vyd. Praha: Grada, 2006. 204 s. ISBN 80-247-1370-5

Literatura uzupełniająca:

1. Speciální neurologie, Svazek I a II, P. Kaňovský, A. Bártková a kol., 2020.
2. Internet. materiály na téma Bolest
3. Internet. materiály k akt. tématu covid a postcovid. neuropsychiatr. příznaky a komplikace, Neurologie pro praxi č. 2021, Solen, [www. neurologiepropraxi.cz](http://www.neurologiepropraxi.cz), www.solen.cz
4. Jarosz M. (1988) Podstawy psychiatrii klinicznej. Warszawa, PZWLJarosz M. (1976): Psychologia i psychopatologia życia codziennego. Warszawa, PZWL
5. Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L. (2003): Psychopatologia. Poznań, Zysk i S-ka

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Egzamin – praca pisemna

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90

Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Zna organizację systemu leczenia psychiatrycznego oraz podstawowe zagadnienia psychiatrii sądowej.	K_W06 K_W07
E2_W	Dysponuje wiedzą pozwalającą odróżniać zaburzenia zdrowia psychicznego od stanu zdrowia oraz dokonywać klasyfikacji zaburzeń.	K_K05 K_W06 K_W07
E3_W	Ma wiedzę o specyfice zaburzeń na różnych etapach życia człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem biologicznego podłoża zaburzeń psychicznych. Ma wiedzę o medycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych.	K_W04 K_K05 K_W06 K_W07
E4_U	Potrafi opisać i przeanalizować objawy psychopatologiczne w różnych zaburzeniach psychicznych, samodzielnie pogrupować je w zespoły kliniczne oraz odróżnić zachowania normatywne od zaburzeń.	K_U07 K_U13

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E5_U	Potrafi zidentyfikować zaburzenia psychiczne i neurologiczne wymagające leczenia z udziałem innych specjalistów.			K_U01 K_U13	
E6_K	Ma świadomość biologicznych korelatów lub podłoża zaburzeń psychicznych i konieczności stosowania metod medycznych i farmakologicznych w leczeniu objawowym.			K_K09 K_K12	
E7_K	Ma gotowość i umiejętność pracy w zespole interdyscyplinarnym wspólnie z psychiatrami.			K_K01 K_K03 K_K12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W06 K_W07	C1	T3, T4, T5,	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_K05 K_W06 K_W07	C1	T1, T2, T6, T7, T8	Mk1, Mk2	P1
E3_W	K_W04 K_K05 K_W06 K_W07	C1	T1, T2, T6, T7, T8	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U07 K_U13	C2	T9 - T15	Mk2 - Mk5	F1
E5_U	K_U01 K_U13	C2	T9 - T5	Mk2 - Mk5	F1
Kompetencje					
E6_K	K_K03 K_K11	C1 - C2	T1 - T15	Mk1 - Mk5	P1, F1
E7_K	K_K01 K_K03 K_K12	C1 - C2	T1 - T30	Mk1 - Mk5	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	

Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	12
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	17
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Seminarium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: SEMINARIUM MAGISTERSKIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami pisanie pracy magisterskiej. C2 Opracowanie koncepcji teoretycznej prac magisterskich oraz programu badawczego adekwatnego dla każdego z tematów. C3 Analiza zagadnień metodologicznych związanych z poszczególnymi obszarami badawczymi. Opracowanie analizy wyników oraz sposobu interpretacji uzyskanych danych w ramach badań własnych.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student ma wiedzę z zakresu studiowanego kierunku	
Metody kształcenia: Mk1. Instruktaż Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury Mk4. Analiza treści prac magisterskich	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Tytuł, problem badawczy i jego uzasadnienie, hipoteza badawcza T2 Struktura pracy, kolejność i zawartość rozdziałów T3 Dobór piśmiennictwa i poprawność wykorzystania T4 Kompletność i adekwatność materiału i metod T5 Właściwe i logiczne przedstawienie wyników T6 Dyskusja: logika wywodu, dobór piśmiennictwa, siła argumentacji T7 Estetyka pracy, formatowanie tekstu, edycja i oprawa T8 Szczegółowe problemy badawcze (zgodnie z problematyką seminarium) T9 Analiza szczegółowych zagadnień metodologicznych na materiale studentów	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T10 Problematyka obliczeń statystycznych – na materiale studentów	
T11 Problemy ochrony własności i prawa autorskiego.	
Literatura podstawowa: 1. FAJKUS, B. <i>Filosofie a metodologie vědy</i>. Praha: Academia, 2005. ISBN 80-200-1304-0. 2. HENDL, J. <i>Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace</i>. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9. 3. CHRÁSKA, M. <i>Metody pedagogického výzkumu: Základy kvantitativního výzkumu</i>. 2., aktualizované vydání. Praha: Grada, 2016. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-5326-3 Brzeziński, J. (2003). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. 4. Nęcka, E., Stocki, R. (1999) Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy. Kraków: Universitas	
Literatura uzupełniająca: 1. GAVORA, P. <i>Spríevodca metodológiou kvalitatívneho výskumu</i>. Bratislava : Univerzita Komenského, 2007. 2. HENDL, J. <i>Přehled statistických metod zpracování dat</i>. Praha: Portál , 2004. 3. HUBÍK, S. <i>Hypotéza. Metodologický nástroj výzkumu ve společenských vědách</i>. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2006. 4. KAUFMANN, J.-C. <i>Chápající rozhovor</i>. Praha: Sociologické nakladatelství, 2010. 5. KERLINGER, F. N. <i>Základy výzkumu chování</i>. Praha: Academia, 1972. 6. MAŇÁK, J., ŠVEC, Š.; ŠVEC, V. aj. <i>Slovník pedagogické metodologie</i>. Brno: Paido 2005. 7. McDONALD, R. P. <i>Faktorová analýza a příbuzné metody v psychologii</i>. Praha: Academia, 1991. 8. STRAUSS, A., CORBINOVÁ, J. <i>Základy kvalitatívneho výskumu. Postupy a techniky metody zakotvené teorie</i>. Boskovice: Nakladatelství Albert, 1999. 9. ŠANDEROVÁ, J. a kol. <i>Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách</i>. Praha: Sociologické nakladatelství, 2005. 10. ŠVAŘÍČEK, R., ŠEĐOVÁ, K. a kol. <i>Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách</i>. Praha: Portál, 2007. 11. ŠVEC, Š. a kol. <i>Metodologie věd o výchově</i>. Brno: Paido, 2009.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Zaliczenie poszczególnych rozdziałów P1 Przygotowanie pracy magisterskiej	
Warunki zaliczenia zajęć	
Seminarium	• Minimum 80% obecności na zajęciach Aktywny udział w seminarium. Warunkiem zaliczenia semestrów jest: • Złożenie poszczególnych części pracy (I semestr seminarium – złożenie karty tematu pracy wraz z literaturą, II/III semestru – oddanie rozdziałów teoretycznych, IV semestru – oddanie pracy magisterskiej w całości.

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Posiada szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych z zakresu wybranego obszaru psychologii.			K_W03	
E2_W	Zna zasady ochrony prawa autorskiego i własności intelektualnej, normy i zasady etyki zawodu psychologa			K_W12 K_W13	
E3_U	Potrafi dokonać krytycznej analizy idei i poglądów zawartych w różnych podejściach teoretycznych.			K_U03 K_U18 K_U20	
E4_U	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania oraz umiejętność przekonywania i obrony własnych poglądów.			K_U05 K_U18	
E5_U	Charakteryzuje i właściwie dobiera metody i narzędzia służące pozyskiwaniu danych do opisu i wyjaśniania interesujących go - ze względu na podjętą problematykę badawczą - zmiennych psychologicznych oraz ich wzajemnych powiązań.			K_K01 K_U02 K_U06	
E6_U	Umiejętnie planuje i realizuje projekt badawczy oraz opracowuje i interpretuje uzyskane wyniki badań.			K_K01 K_U02	
E7_U	Potrafi przygotować - w formie pisemnej oraz ustnej - kontekst teoretyczny prowadzonego przez siebie badania empirycznego oraz zaprezentować metodologię badań oraz analizę ilościową i jakościową zgromadzonego materiału empirycznego.			K_K01 K_U02 K_U04 K_U06 K_U18 K_U19	
E8_K	Doceniając znaczenie profesjonalizmu i etycznych aspektów działań psychologa, aktywnie propaguje takie zachowania. Wykazuje się postawą zgodną z ochroną własności intelektualnej.			K_K02 K_K06 K_K08	
E9_K	Samodzielnie i krytycznie dąży do poszerzania wiedzy i umiejętności własnych.			K_K04 K_K07	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	K_W03	C1	T1 - T7	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W12 K_W13	C2	T3, T11	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U03 K_U18 K_U20	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
E4_U	K_U05 K_U18	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
E5_U	K_U02 K_U13	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
E6_U	K_U02 K_K01 K_U02 K_U06	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
E7_U	K_K01 K_U02 K_U04 K_U06 K_U18 K_U19	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
Kompetencje					
E8_K	K_K02 K_K06 K_K08	C1 - C3	T1 - T11	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
E9_K	K_K04 K_K07	C1 - C3	T1 - T11	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			-	
Ćwiczenia				-	
Seminarium				80	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	

Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	120
	Rozwiązywanie zadań i problemów	-
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	40
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	
	Przygotowanie się do egzaminu	20
	Inne (jakie?)Pisanie pracy magisterskiej	240
Sumaryczna liczba godzin		500
Liczba punktów ECTS		20

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: NEUROPSYCHOLOGIA/ NEUROPSYCHOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z zagadnieniami neuropsychologii oraz wybranymi zagadnieniami neurologii. C2 Kształtowanie umiejętności diagnozy i pracy z pacjentami wykazującymi deficyty w funkcjonowaniu ośrodkowego układu nerwowego.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 brak	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Burza mózgów Mk3. Case study Mk4. Ćwiczenia praktyczne	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Neuropsychologia jako dział psychologii stosowanej: przedmiot neuropsychologii, diagnostyka i terapia dysfunkcji mózgowych, problemy badawcze, neuropsychologia kliniczna i poznawcza. T2 Funkcjonalna anatomia mózgowia: metody badania pracy mózgu, kryteria podziału mózgowia, funkcjonalny podział kory mózgowej. T3 Mózgowa organizacja czynności psychicznych: teoria antylokalizacyjna, teoria wąsko lokalizacyjna, teoria dynamicznej lokalizacji (ekstrakortykalna), konneksjonizm (sieci neuronalne). T4 Mózg, a emocje : emocje a procesy poznawcze (filtr emocjonalny), prawa i lewa półkula mózgu, znaczenie układu limbicznego, rola płatów czołowych.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T5 Zespoły zaburzeń wyższych czynności korowych: agnozja, afazja, agRAFIA, apraksja, amnezja, anozognozja.

T6 Współczesne problemy neuropsychologii: asymetria półkulowa, mózg rozzczepiony, plastyczność mózgu, płec mózgu, zespół czołowy.

T7 Badanie neuropsychologiczne osób z uszkodzeniami mózgu: objawy pierwotne i wtórne, analiza syndromologiczna, kliniczne studium przypadku.

T8 Neuropsychologiczne badanie dziecka: dysfunkcje a uszkodzenia mózgu, specyfika badania dziecka, zastosowanie prób niejęzykowych.

Na ćwiczeniach pogłębiany jest zakres treści obowiązujący na wykładach.

Literatura podstawowa:

1. Kulišťák, P. (2011). Neuropsychologie. Portál.
2. Preiss, M., a kol. (1998). Klinická neuropsychologie. Grada.
3. Budohoska W., Grabowska A. (1994) Dwie półkule - jeden mózg. Wiedza Powszechna, Warszawa.

Literatura uzupełniająca:

1. Dobeš, M. (2005). Základy neuropsychologie. SAV
2. Lurija, A.R. (1983). Základy neuropsychologie. SPN.
3. Pribišová, K. (2016). Neuropsychologie. In Heretik A., Heretik A. JR. a kol. 2016..Caldwin W.H.(1997) Jak myśli mózg. CIS, Warszawa.
4. Gołab B.K. (1990) Anatomia czynnościowa ośrodkowego układu nerwowego, PZWL, Warszawa.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie prezentacji

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
---	----------------------------------

F1	30				
F2	70				
Suma punktów	100				
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie					
0-50 punktów – niedostateczny					
51-59 punktów – dostateczny					
60-69 punktów – dostateczny plus					
70-79 punktów – dobry					
80-89 punktów – dobry plus					
90-100 punktów – bardzo dobry					
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się				Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o metodach zbierania danych klinicznych koniecznych do diagnozy neuropsychologicznej.				K_W01 K_W05
E2_W	Ma wiedzę o kierunkach badań oraz najważniejszych koncepcjach neuropsychologicznych.				K_W03
E3_W	Zna mechanizmy neurologiczne i fizjologiczne leżące u podstaw zaburzeń funkcji poznawczych.				K_W05 K_W06 K_W07
E4_U	Potrafi zastosować wybrane metody diagnozy neuropsychologicznej, sformułować wstępną diagnozę oraz omówić jej implikacje.				K_U08 K_U11 K_U13
E5_K	Ma świadomość roli czynników neurologicznych w funkcjonowaniu psychologicznym człowieka i jest otwarty na współpracę z innymi specjalistami w rozwiązywaniu problemów wynikających z dysfunkcji poznawczych.				K_K03 K_K11
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W05	C1	T1	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W03	C1	T6, T7, T8	Mk1, Mk2	P1, F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_W	K_W05 K_W06 K_W07	C1	T2, T3, T4, T5	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E4_U	K_U08 K_U11 K_U13	C2	T1 - T8	Mk2 - Mk4	F1, P1
Kompetencje					
E5_K	K_K03 K_K11	C1 - C2	T1 - T8	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		12		
Ćwiczenia			16		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		10		
	Rozwiązywanie zadań i problemów		7		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		10		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-		
	Przygotowanie się do zaliczenia		10		
	Przygotowanie się do egzaminu		10		
	Inne (jakie?).....		-		

Sumaryczna liczba godzin	75
Liczba punktów ECTS	3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PATOPSYCHOLOGIA PATOPSYCHOLOGIE	
Cele kształcenia: C1. Zapoznanie studentów z wiedzą na temat rozwoju jednostki w odchyleniach od normy psychospołecznej C2. Zrozumienie struktury i dynamiki w obszarze doświadczenia i zachowania C3 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu patopsychologii w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 -	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Case study Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Filmy szkoleniowe	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Definicja patopsychologii jako dyscypliny psychologicznej i jej integracja z systemem nauk. T2. Norma, normalność osobowości, pojęcia i kryteria normalności. Odchylenia od normy, patologia T3 Rodzina i jej funkcje, najczęstsze zaburzenia i kryzysy systemu rodzinnego T4. Podstawowe potrzeby psychologiczne. Rozwój jednostki ze skutkami deprywacji i subdepriwacji psychologicznej.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T5. Syndrom maltretowanego, wykorzystywanego i zaniedbywanego dziecka (sy CAN) sy CSA), syndrom CSEC, formy przemocy domowej. Syndrom odrzuconego rodzica.
T6. Zaburzenia uwagi i aktywności w dzieciństwie i okresie dojrzewania oraz ich formy w wieku dorosłym.
T7. Zaburzenia zachowania, etiologia, częstość występowania. Hiperkinetyczne zaburzenia zachowania.
T8. Psychologiczna charakterystyka dzieci z lękowymi zaburzeniami emocjonalnymi, z zaburzeniami nerwicowymi.
T9. Problemy psychologiczne osób niepełnosprawnych. Przyczyny. Zmiany psychologiczne związane z niepełnosprawnością wrodzoną - z punktu widzenia rodziny i rozwoju jednostki z niepełnosprawnością. Psychologiczna adaptacja do niepełnosprawności nabytej.
T10. Psychologiczne aspekty rozwoju osób z niepełnosprawnością fizyczną, intelektualną, wzrokową, słuchową.

Na ćwiczeniach nastąpi pogłębienie tematyki z zakresu wykładów.

Literatura podstawowa:

1. Pugnerová, M., Kvintová, J. (2016). *Přehled poruch psychického vývoje*. Praha: Grada publishing. ISBN 978-80-271-9520-6(ePub).
2. Pugnerová, M. (2017). *Kariérní vzdělávání I., II.* Studijní opora. Olomouc: Vydavatelství UP. ISBN 978-80-244-5225-8.
3. Cierpiałkowska L. Psychopatologia, Wydawnictwo Scholar, 2023

Literatura uzupełniająca:

1. Praško, J. (2005). *Úzkostné poruchy*. Praha: Portál. ISBN 80-7178-997-6.
2. Baštecká, B. a kol. (2003). *Klinická psychologie v praxi*. Praha: Portál. ISBN 80-7178-735-3.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie prezentacji

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
 51-59 punktów – dostateczny
 60-69 punktów – dostateczny plus
 70-79 punktów – dobry
 80-89 punktów – dobry plus
 90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)			
F1		30			
F2		70			
Suma punktów		100			
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie					
0-50 punktów – niedostateczny					
51-59 punktów – dostateczny					
60-69 punktów – dostateczny plus					
70-79 punktów – dobry					
80-89 punktów – dobry plus					
90-100 punktów – bardzo dobry					
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat patopsychologii, zna terminologię przedmiotu.			K_W04	
E2_W	Ma wiedzę na temat specyficznego podejścia do osób z różnymi zaburzeniami, biorąc pod uwagę ich szczególne cechy.			K_W05 K_W06 K_W07	
E3_U	Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorców ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii praktycznego działania.			K_U01 K_U12 K_U08 K_U11 K_U13	
E4_U	Potrafi scharakteryzować specyfikę danej osoby zgodnie z jej indywidualnymi cechami.			K_U01 K_U12 K_U08 K_U11 K_U13	
E5_K	Jest świadomy etycznej strony zawodu psychologa.			K_K01	
E6_K	Szanuje każdą osobę, bez względu na jej narodowość, religię czy indywidualną specyfikę zachowania.			K_K10	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W04	C1, C2	T1 – T10	Mk1, Mk2	P1, F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	K_W05 K_W06 K_W07	C1, C2	T1 – T10	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U01 K_U12 K_U08 K_U11 K_U13	C3	T1 – T10	Mk2 – Mk4	F1, P1
E4_U	K_U01 K_U12 K_U08 K_U11 K_U13	C3	T1 – T10	Mk1 – Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E5_K	K_K01	C1 – C3	T1 – T10	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
E6_K	K_K10	C1 – C3	T1 – T10	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			12	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			10	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			10	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			7	

	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/laboratoria</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: DIAGNOSTYKA I TERAPIA KLINICZNYCH ZABURZEŃ OSOBOWOŚCI/ DIAGNOSTIKA A LÉČBA PORUCH OSOBNOSTI	
Cele kształcenia: C1 Wprowadzenie słuchaczy w problemy diagnozy różnicowej zaburzeń osobowości C2 Przekazanie wiedzy na temat możliwości zastosowania różnych form terapii C3 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: Diagnoza psychologiczna człowieka dorosłego, Diagnoza psychologiczna dzieci i młodzieży	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu diagnozy psychologicznej człowieka dorosłego Ws2 Student posiada wiedzę z zakresu diagnozy psychologicznej dzieci i młodzieży Ws3 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws4 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Case study Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Analiza testów	
Program kształcenia (treści nauczania):	
Wykłady:	
T1 Zajęcia wprowadzające. Omówienie zasad zaliczenia	
T2 Osobowość a zaburzenie osobowości. Współwystępowanie zaburzeń. Narzędzia do diagnozy zaburzeń osobowości (m.in. SCID-II, PBQ, IPDE ICD-10, YSQ, SMQ).	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T3 Modele poznawcze zaburzeń osobowości (Beck, Young, Linehan).

T4 Diagnoza i konceptualizacja – klaster A (osobowość paranoiczna, schizoidalna, schizotypowa).

T5 Diagnoza i konceptualizacja – klaster B (osobowość histrioniczna, narcystyczna, antyspołeczna, borderline). Psychopatia.

T6 Diagnoza i konceptualizacja – klaster C (osobowość obsesyjno-kompulsyjna, zależna, unikająca).

T7 Diagnoza i konceptualizacja innych zaburzeń osobowości (osobowość negatywistyczna, depresyjna).

T8 Wprowadzenie do terapii poznawczo – behawioralnej zaburzeń osobowości (Beck, Young, Linehan) – cele, strategie i techniki terapeutyczne, mechanizmy zmiany.

T9 Wprowadzenie do terapii poznawczo – behawioralnej zaburzeń osobowości (Beck, Young, Linehan) – cele, strategie i techniki terapeutyczne, mechanizmy zmiany.

T10 Skuteczność terapii poznawczo – behawioralnej w leczeniu zaburzeń osobowości – wyniki badań. Algorytmy i rekomendacje w leczeniu osobowości z pogranicza.

Ćwiczenia:

T11 Narzędzia do diagnozy zaburzeń osobowości (m.in. SCID-II, PBQ, IPDE ICD-10, YSQ, SMQ).

T12 Diagnoza i konceptualizacja – klaster A (osobowość paranoiczna, schizoidalna, schizotypowa).

T13 Diagnoza i konceptualizacja – klaster B (osobowość histrioniczna, narcystyczna, antyspołeczna, borderline). Psychopatia.

T14 Diagnoza i konceptualizacja – klaster C (osobowość obsesyjno-kompulsyjna, zależna, unikająca).

T15 Wprowadzenie do terapii poznawczo – behawioralnej zaburzeń osobowości (Beck, Young, Linehan) – cele, strategie i techniki terapeutyczne, mechanizmy zmiany.

T16 Skuteczność terapii poznawczo – behawioralnej w leczeniu zaburzeń osobowości – wyniki badań. Algorytmy i rekomendacje w leczeniu osobowości z pogranicza.

Literatura podstawowa:

1. Heretik, A. a kol., (2016). Klinická psychológia. 2. prep. a rozš. vyd. Nové Zámky: Psychoprof.
2. Vágnerová, M. (2014). Současná psychopatologie pro pomáhající profese. 1. vyd. Praha:
3. Portál. American Psychiatric Association (APA) (2008). Kryteria diagnostyczne według DSM-IV-R. Wrocław: Elsevier Urban & Partner.
4. Beck, A. T., Freeman, A., Davis, D. D. i współpracownicy (2004). Terapia poznawcza zaburzeń osobowości. Kraków: WUJ.
5. ICD-10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania – badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPiN, Kraków-Warszawa 1998.

Literatura uzupełniająca:

1. Kolibáš. E. (2010). Průručka klinické psychiatrie. Psychoprof.
2. Höschl C. a kol., (2004). Psychiatrie. Tigris, Praha.
3. Arntz, A., van Genderen, H. (2009). Schema therapy for borderline personality disorder. Wiley-Blackwell.
4. Linehan, M. (2007). Zaburzenie osobowości z pogranicza – terapia poznawczo-behawioralna. Kraków: WUJ.

5. Trzebińska, E. (2009). Szaleństwo bez utraty rozumu. Z badań nad zaburzeniami osobowości. Warszawa: Academica SWPS.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):		
F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć		
F2 Zaliczenie – test		
P1 Przygotowanie prezentacji		
Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny		
51-59 punktów – dostateczny		
60-69 punktów – dostateczny plus		
70-79 punktów – dobry		
80-89 punktów – dobry plus		
90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/Laboratorium		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny		
51-59 punktów – dostateczny		
60-69 punktów – dostateczny plus		
70-79 punktów – dobry		
80-89 punktów – dobry plus		
90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego oraz rozumie istotę zaburzeń osobowości w ujęciu poznawczym.	K_W05 K_W06 K_W07

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	Zna metody diagnozowania zaburzeń osobowości.	K_W05 K_W10 K_W13
E3_U	Buduje konceptualizację w modelu poznawczym dla zaburzeń osobowości; posługuje się terminologia właściwą dla modelu poznawczego w opisywaniu psychopatologii zaburzeń osobowości.	K_U01 K_U07 K_U13
E4_K	W sytuacji niepewności co do podejmowanej diagnozy wykazuje gotowość do konsultacji z osobami bardziej od siebie kompetentnymi i jest otwarty na ich uwagi krytyczne.	K_K03 K_K13

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
---------------------------	--	---	---	--	---

Wiedza

E1_W	K_W05 K_W06 K_W07	C1	T1, T2, T3	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W05 K_W10 K_W13	C2	T4, T5, T6	Mk1, Mk2	P1, F2

Umiejętności

E3_U	K_U01 K_U07 K_U13	C3	T8 - T16	Mk2 - Mk5	F1, P1
------	-------------------------	----	----------	-----------	--------

Kompetencje

E4_K	K_K03 K_K13	C1 - C3	T1 - T16	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
------	----------------	---------	----------	-----------	------------

Formy zajęć i punkty ECTS

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	12
Laboratoria		16
Seminarium		-

Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	9
	Rozwiązywanie zadań i problemów	9
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	9
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA KLINICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY KLINICKÁ PSYCHOLOGIE DĚTÍ A MLÁDEŽE	
Cele kształcenia: C1 Przekazanie wiedzy na temat całościowych i specyficznych zaburzeń w okresie dzieciństwa i adolescencji C2 Nabycie przez studentów umiejętności przeprowadzania badań diagnostycznych i sformułowania opinii potrzebnych do celów terapeutycznych czy orzecznich. C2 Uzyskanie przez studentów umiejętności posługiwania się metodami terapeutycznymi właściwymi dla leczenia określonych zaburzeń, prowadzenia programów promocji zdrowia psychicznego i profilaktyki zaburzeń wieku rozwojowego.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Case study Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Burza mózgów	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Czynniki ryzyka rozwoju w okresie dzieciństwa i dorostania a. Czynniki genetyczne i konstytucjonalne b. Podmiotowe czynniki ryzyka	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

c. Kontekstowe czynniki ryzyka

T2 Grupy szczególnego ryzyka zaburzeń w okresie dzieciństwa i dorastania Dzieci urodzone z małą wagą urodzeniową i przedwcześnie

T3 Dzieci z aberracjami chromosomalnymi
Dzieci z uszkodzeniami centralnego układu nerwowego

T4 Dzieci z specyficznymi trudnościami w uczeniu się

T5 Dzieci w rodzinach z chorobą psychiczną

T6 Dzieci z chorobą nowotworową

T7 Dzieci z niesprawnością fizyczną Dzieci przewlekłe chore somatycznie

T8 Dzieci – ofiary i/lub świadkowie wypadków, katastrof i klęsk żywiołowych

T9 Dzieci ze środowisk kulturowo zaniedbanych i niewydolnych wychowawczo

T10 Dzieci krzywdzone i wykorzystywane

T11 Dzieci i młodzież a problem uzależnień.

T12 Metody i narzędzia psychologicznej diagnozy zaburzeń
Emocji i sfery motywacji w kontekście potrzeb rozwojowych,
Rozwoju mowy i języka w kontekście społeczno- kulturowym

T13 Metody i narzędzia psychologicznej diagnozy zaburzeń zachowania i emocji
wieku rozwojowego, rozwoju umysłowego w kontekście upośledzenia umysłowego

Ćwiczenia:

T14 Podstawowe formy pomocy psychologicznej dla dzieci i młodzieży: Działalność profilaktyczna, terapeutyczna, edukacyjna , interwencja w sytuacjach kryzysowych; formy pomocy, adresaci pomocy, osoby udzielające pomocy. Samoorganizacja i grupy samopomocowe

T15 Rola profesjonalistów i nieprofesjonalistów w procesie udzielania pomocy. Rola psychologów i innych specjalistów w budowaniu sieci wsparcia społecznego.

T16 Animacja lokalnych społeczności, rola liderów
Kampanie informacyjne, kampanie społeczne, rola mass mediów

T17 Rola osób znaczących z otoczenia dziecka w procesie budowania, realizacji i ewaluacji programów pomagania (profilaktycznych, terapeutycznych, edukacyjnych, interwencyjnych)

T18 Prowadzenie wywiadu z dziećmi i młodzieżą

T19 Popularyzacja wiedzy psychologicznej – problem odpowiedzialności psychologa występującego w mediach

T20 Formy rozwijania i kształtowania kompetencji zawodowych – diagnostycznych i związanych z udzielaniem pomocy

T21 Kwestie etyczne dotyczące pracy psychologa klinicznego dzieci i młodzieży.

Literatura podstawowa:

1. Dulcan, M. K., Martini, D. J. (2004). Detská a dorastová psychiatria. Trenčín: Vydavateľstvo F.
2. Hort, V., Hrdlička, M., Malá, E. (2008). Dětská a adolescentní psychiatrie. Praha: Portál.
3. Pecyna M.B. (2002) Psychologia kliniczna w praktyce pedagogicznej. Warszawa, Wydawnictwo „Żak”.
4. Klimasiński K. (2000). Elementy psychopatologii i psychologii klinicznej. Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
5. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) Psychologia zaburzeń t.1,2, Gdańsk: GWP.
6. Laing R.D., Esterson A. (1995) Zdrowie, szaleństwo i rodzina, Wydawnictwo Naukowe PWN.
7. Hort, V., Hrdlička, M., Malá, E. (2008). Dětská a adolescentní psychiatrie. Praha: Portál.
8. Hoschl, C., Libiger, J., Švestka, J. (2002). Psychiatrie. Praha: TIGRIS.

Literatura uzupełniająca:

1. Řičan, P., Krejčířová, D. a kol. (2006). Dětská klinická psychologie (4.vydanie). Praha: Grada.
2. Skuse, D., Bruce, H., Dowdney, L. (2017). Child Psychology and Psychiatry Frameworks for Clinical Training and Practice. Wiley-Blackwell.
3. Hoschl, C., Libiger, J., Švestka, J. (2002). Psychiatrie. Praha: TIGRIS.
3. Paclt, I., Florian, J. (1998). Psychofarmakoterapie dětského a dorostového věku. Praha: Grada.
4. Smolík, P. (1996). Duševní a behaviorální poruchy, průvodce klasifikací, nástin nosologie, 10. diagnostika, MKN 10, DSM IV. Praha: Maxdorf - Jessenius.
5. Heretik, A. j., Heretik, A. s. (2016). Klinická psychológia, Trenčín: Psychoprof.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie projektu

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
 51-59 punktów – dostateczny
 60-69 punktów – dostateczny plus
 70-79 punktów – dobry
 80-89 punktów – dobry plus
 90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę o zaburzeniach całościowych i specyficznych w okresie dzieciństwa i adolescencji, zna rozpowszechnienie tych zaburzeń oraz ich uwarunkowania	K_W05 K_W06 K_W07
E2_W	Posiada wiedzę na temat zasad postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadku zaburzeń psychicznych u dorosłych, dzieci i młodzieży	K_W05 K_W10 K_W13
E3_U	Potrafi rozpoznać i dokonać interpretacji zjawisk związanych z zaburzeniami zdrowia psychicznego oraz rozmaitych postaci psychopatologii w okresie dzieciństwa i adolescencji. Potrafi różnicować ich typy i wskazać na uwarunkowania.	K_U07 K_U13
E4_U	Potrafi omówić specyfikę zaburzeń zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i adolescencji, uwzględniając ich uwarunkowania i możliwości prognostyczne.	K_U07 K_U08 K_U11 K_U13
E5_U	Potrafi dobrać metody wspierania rozwoju lub leczenia dzieci i młodzieży przejawiających objawy zaburzeń psychicznych.	K_U07 K_U08 K_U11 K_U13
E6_K	Posiada kompetencje interpersonalne, pozwalające mu na nawiązanie dobrego kontaktu z dziećmi i młodzieżą.	K_K09 K_K10 K_K11

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E7_K	Jest świadomy szczególnego charakteru psychologii klinicznej dzieci i młodzieży. Jest wrażliwy na problemy etyczne diagnozy i terapii dzieci i młodzieży.			K_K01 K_K04 K_K11	
E8_K	Respektuje fakt, iż we wczesnym okresie życia rolę psychologa rozwoju jest przede wszystkim wspomaganie funkcjonowania opiekuna w jego relacjach z dzieckiem.			K_K09 K_K13 K_K12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W06 K_W07	C1	T1 - T11	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W05 K_W10 K_W13	C1	T12 - T13	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U07 K_U13	C2, C3	T14 - T21	Mk2 - Mk5	F1, P1
E4_U	K_U07 K_U08 K_U11 K_U13	C2, C3	T14 - T21	Mk2 - Mk5	F1, P1
E5_U	K_U07 K_U08 K_U11 K_U13	C2, C3	T14 - T21	Mk2 - Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E6_K	K_K09 K_K10 K_K11	C1 - C3	T1 - T21	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E7_K	K_K01 K_K04 K_K11	C1 - C3	T1 - T21	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E8_K	K_K09 K_K13 K_K12	C1 - C3	T1 - T21	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	12
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	9
	Rozwiązywanie zadań i problemów	9
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	9
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA KLINICZNA CZŁOWIEKA DOROSŁEGO KLINICKÁ/PSYCHOLOGIE DOSPĚLÝCH	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z zagadnieniami patopsychologii ogólnej, szczegółowej oraz wybranymi zagadnieniami psychiatrycznymi (terminologia i symptomatologia najczęstszych zaburzeń psychotycznych). C2 Nabycie przez studentów umiejętności operowania podstawowymi terminami z zakresu teorii zaburzeń zachowania i umiejętności przyporządkowywania danego rodzaju zaburzenia do podstawowych kategorii systematyki psychologicznej i psychiatrycznej. C3 Przygotowanie studentów do samodzielnej pracy diagnostyczno-terapeutycznej z osobami dorosłymi leczonymi z powodu zaburzeń psychicznych; przeprowadzania badań diagnostycznych i sformułowania opinii potrzebnych do celów terapeutycznych czy orzecznich. C4 Uzyskanie przez studentów umiejętności posługiwania się metodami terapeutycznymi właściwymi dla leczenia określonych zaburzeń, prowadzenia programów promocji zdrowia psychicznego i profilaktyki zaburzeń wieku rozwojowego.	
Przedmiot wprowadzający: Neurologia i psychiatria	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Case study Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Mk5. Burza mózgów

Program kształcenia (treści nauczania):

Wykłady:

T1 Psychologia kliniczna człowieka dorosłego – definicje, przedmiot, miejsce wśród innych dziedzin psychologii.

T2 Pojęcia „zachowanie” i „czynność”. T. Tomaszewskiego teoria czynności.

T3 Geneza zaburzeń w zachowaniu się – podstawowe mechanizmy.

T4 Sytuacje trudne – charakterystyka.

T5 Mechanizmy obronne osobowości – typologie, charakterystyka.

T6 Stres – charakterystyka, mechanizmy, techniki *copingowe*.

T7 Zaburzenia świadomości.

T8 Zaburzenia czynności popędowych.

T9 Zaburzenia spostrzegania.

T10 Zaburzenia uwagi i pamięci.

T11 Zaburzenia myślenia i inteligencji.

T12 Zaburzenia afektywne.

Ćwiczenia:

T13 Oligofrenia.

T14 Uszkodzenia organiczne.

T15 Zaburzenia emocjonalne – nerwice.

T16 Zaburzenia wolicjonalne – psychopatie, socjopatie.

T17 Psychozy.

T18 Zaburzenia starcze.

T19 Rola psychologów i innych specjalistów w budowaniu sieci wsparcia społecznego.

T20 Kwestie etyczne w działalności zawodowej psychologa klinicznego.

Literatura podstawowa:

1. Heretik, A., Heretik, A. jr a kol. (2007). Klinická psychológia. Nové Zámky: Psychoprof.
2. Plante, T. G. (2001). Současná klinická psychologie. Praha: Grada.
3. Klimasiński K. (2000). Elementy psychopatologii i psychologii klinicznej. Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
4. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) Psychologia zaburzeń t.1,2, Gdańsk: GWP.
5. Goldstein E.G. (2003). Zaburzenia z pogranicza. Modele kliniczne i techniki terapeutyczne. Gdańsk, GWP

6. Kościelska M.: Oblicza upośledzenia, PWN, Warszawa 1995.	
Literatura uzupełniająca:	
1. Brezina I., Soláriková, P. (2020). Biopsychologia. Psychoprof.	
2. Pittman, C. (2023). Ako poraziť úzkosť. Praha: Grada. de Walden- Gałuszko, K. (1999) Zarys psychopatologii ogólnej i psychiatrii Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.	
3. Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L (2003) : Psychopatologia. Poznań, Zys i S-ka.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):	
F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć	
F2 Zaliczenie – test	
P1 Przygotowanie projektu	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny	
51-59 punktów – dostateczny	
60-69 punktów – dostateczny plus	
70-79 punktów – dobry	
80-89 punktów – dobry plus	
90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny	
51-59 punktów – dostateczny	
60-69 punktów – dostateczny plus	
70-79 punktów – dobry	
80-89 punktów – dobry plus	
90-100 punktów – bardzo dobry	
Efekty uczenia się dla przedmiotu²	

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Dysponuje wiedzą pozwalającą odróżniać zaburzenia zdrowia psychicznego od stanu zdrowia oraz dokonywać klasyfikacji zaburzeń. Ma wiedzę o mechanizmach zaburzeń na różnych etapach życia człowieka.	K_W05 K_W06 K_W07
E2_U	Potrafi rozpoznać objawy zaburzeń psychicznych oraz odróżnić zaburzenia lękowe, osobowości, psychozy oraz zaburzenia otępienne.	K_U07 K_U08 K_U11 K_U13
E3_U	Potrafi scharakteryzować choroby psychiczne wskazując na kluczowe objawy, etiologię, mechanizmy podtrzymujące, rokowania oraz sposoby leczenia.	K_U07 K_U08 K_U11 K_U13
E4_K	Ma świadomość różnorodności objawów i mechanizmów zaburzeń psychicznych.	K_K11
E5_K	Uznaje konieczność pracy zespołowej w leczeniu zaburzeń psychicznych.	K_K03

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W06 K_W07	C1	T1 - T12	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E2_U	K_U07 K_U08 K_U11 K_U13	C2, C4	T13 - T20	Mk2 - Mk5	F1, P1
E3_U	K_U07 K_U08 K_U11 K_U13	C2, C4	T13 - T20	Mk2 - Mk5	F1, P1
Kompetencje					

E4_K	K_K11	C1 - C4	T1 - T20	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E5_K	K_K03	C1 - C4	T1 - T20	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			12	
Ćwiczenia				20	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			15	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			15	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			10	
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń			-	
	Przygotowanie się do zaliczenia			15	
	Przygotowanie się do egzaminu			13	
	Inne (jakie?).....			-	
Sumaryczna liczba godzin				100	
Liczba punktów ECTS				4	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOSOMATYKA PSYCHOSOMATIKA	
Cele kształcenia: C1 Wyjaśnienie koncepcji psychosomatycznej i aktualnych trendów w tej dziedzinie C2 Przekazanie wiedzy na temat pojęć: Pojęcia zdrowia, choroby, kryzysu, lęku, jakości i sensu życia C3 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu psychosomatyki w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu psychologii ogólnej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Burza mózgów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Analiza przypadków	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Wprowadzenie do psychosomatyki: przegląd historyczny, definicje terminów, rozwój myśli psychosomatycznej, teorie, koncepcje i podejścia. T2. Holistyczne - całościowe spojrzenie na człowieka i jego indywidualność. T3. Psychologia zdrowia, psychologia choroby i psychologia sensu istnienia: znaczenie lęku, kryzys jako szansa na zmianę, doświadczenie bólu, kwestie sensu życia.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- T4** Psychosomatyka rodzinna: postrzegane wsparcie społeczne, system rodzinny i odporność rodziny.
- T5.** Zaburzenia psychosomatyczne.
- T6.** Podstawowy przegląd podejść terapeutycznych do zaburzeń psychosomatycznych (metody diagnozy).
- T7.** Kwestie medykalizacji ludzkiego życia.
- T8.** Aktualne trendy i możliwości podejścia psychosomatycznego w Republice Czeskiej.
- T9.** Alternatywne metody i techniki pracy z emocjami (terapia grupowa, samoregulacja, techniki regulacyjne, techniki hipnosugestywne, relaksacja, techniki wyobrażeniowe i biofeedback, medycyna alternatywna).
- T10.** Psychosomatyka pracowników zawodów pomocowych: czynniki ryzyka, obciążenie pracą a zdrowie, możliwości profilaktyki

Na ćwiczeniach pogłębiane będą treści z wykładów.

Literatura podstawowa:

1. HONZÁK, Radkin. *Psychosomatická prvouka*. Praha: Vyšehrad, 2018.
2. STACKEOVÁ, Daniela. *Psychosomatika a zdravý životní styl* (studijní opora k distančnímu vzdělávání). Praha: VŠTVS Palestra s.r.o., 2021. ISBN 978-80-87723-92-0
3. Klimasiński K. (2000). Elementy psychopatologii i psychologii klinicznej. Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
4. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) Psychologia zaburzeń t.1,2, Gdańsk: GWP.
5. Goldstein E.G. (2003). Zaburzenia z pogranicza. Modele kliniczne i techniki terapeutyczne. Gdańsk, GWP
6. Kościelska M.: Oblicza upośledzenia, PWN, Warszawa 1995.

Literatura uzupełniająca:

1. STACKEOVÁ, Daniela (ed.) *Psychosomatická medicína 2020: nástroje psychosomatické medicíny*. 1. vydání. Praha: Vysoká škola tělesné výchovy a sportu Palestra, spol. s r.o.; Liberec: Společnost psychosomatické medicíny České lékařské společnosti JEP, 2020. ISBN 978-80-87723-60-9 (tisk), ISBN 978-80-87723-61-6 (pdf).
2. STACKEOVÁ, Daniela (ed.) *Psychosomatická medicína 2022: V čem se prolínají psychosomatika a psychoterapie?* 1. vydání. Praha: Vysoká škola tělesné výchovy a sportu Palestra, spol. s r.o.; Liberec: Společnost psychosomatické medicíny České lékařské společnosti JEP, 2022. ISBN 978-80-88462-12-5 (pdf).
3. Časopis Psychosom – fulltextová verze dostupná na www.psychosom.cz
4. www.psychosomatika-cls.cz (web Společnosti psychosomatické medicíny ČLS JEP) Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L (2003) : Psychopatologia. Poznań, Zysk i S-ka
5. Kuipers L., Leff, J., Lam, D. (1997). Praca z rodzinami chorych na schizofrenię. Poradnik praktyczny. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii. R.I i II, ss. 1-41. Laing R.D.,
6. Esterson A.(1995) Zdrowie, szaleństwo i rodzina, Wydawnictwo Naukowe PWN.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie projektu

Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka zarówno z perspektywy psychologicznej, jak i biologicznej.	K_W04 K_W06
E2_W	Zna możliwości i skutki podejścia psychosomatycznego	K_W04 K_W06
E3_U	Student potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu biologii i dyscyplin pokrewnych do analizy i interpretacji problemów psychologicznych	K_U13

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E4_U	Potrafi zidentyfikować czynniki biologiczne wpływające na funkcjonowanie człowieka			K_U13	
E5_K	Rozumie potrzebę promowania uniwersalnych wartości, które nie wspierają dyskryminacji, wykluczenia i nietolerancji poprzez swoje poglądy i zachowanie			K_K10	
E6_K	Uznaje rolę biologicznych wpływów na ludzkie zachowanie.			K_K09	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W04 K_W06	C1	T1,T2	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W04 K_W06	C1, C2	T8 – T10	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U13	C3	T8 – T10	Mk2 – Mk5	F1, P1
E4_U	K_U13	C3	T8 – T10	Mk2 – Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E5_K	K_K10	C1 – C3	T1 – T10	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
E6_K	K_K09	C1 – C3	T1 – T10	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	

Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	9
	Rozwiązywanie zadań i problemów	9
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	9
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA ZDROWIA PSYCHOLOGIE ZDRAVÍ	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z modelami i założeniami psychologii zdrowia C2 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu psychosomatyki w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu psychologii ogólnej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Case study Mk4. Ćwiczenia praktyczne Mk5 Burza mózgów	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Historia rozwoju psychologii zdrowia. Główne zadania psychologii zdrowia. T2 Koncepcje i pojęcie zdrowia w psychologii i naukach pokrewnych. T3 Modele i podejścia stosowane w psychologii zdrowia. Model salutogenetyczny i jego znaczenie dla psychologii zdrowia.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T4 Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego.

T5 Choroba, jako sytuacja trudna. Psychologiczne aspekty postrzegania i przeżywania choroby – adaptacja do choroby

T6 Interwencje psychologiczne i rodzaje pomocy w psychologii zdrowia.

T7 Psychologiczne aspekty opieki zdrowotnej. Kontakty człowieka zdrowego z systemem opieki zdrowotnej. Pacjent w szpitalu.

T8 Historia rozwoju psychologii zdrowia. Główne zadania psychologii zdrowia.

T9 Koncepcje i pojęcie zdrowia w psychologii i naukach pokrewnych.

T10 Modele i podejścia stosowane w psychologii zdrowia. Model salutogenetyczny i jego znaczenie dla psychologii zdrowia.

T11 Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego.

T12 Choroba, jako sytuacja trudna. Psychologiczne aspekty postrzegania i przeżywania choroby – adaptacja do choroby

T13 Interwencje psychologiczne i rodzaje pomocy w psychologii zdrowia.

T14 Psychologiczne aspekty opieki zdrowotnej. Kontakty człowieka zdrowego z systemem opieki zdrowotnej. Pacjent w szpitalu.

Na ćwiczeniach pogłębiane będą treści z wykładów.

Literatura podstawowa:

1. FALEIDE, A. et al. (2010). *Vliv psychiky na zdraví: Soudobá psychosomatika*. Praha: Grada Publishing.
2. JOCHMANNOVÁ, L., KIMPLOVÁ, T. a kol. (2021). *Psychologie zdraví: Biologické, psychosociální, digitální a spirituální aspekty*. Praha: Grada Publishing
3. I., Sęk, H. *Psychologia zdrowia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007.
4. Heszen I., Życińska J., *Psychologia zdrowia w poszukiwaniu pozytywnych inspiracji*, Akademica, Warszawa, 2008.
5. 3. Bishop, G. D. *Psychologia zdrowia*. Wrocław: Astrum, 2000.

Literatura uzupełniająca:

1. KŘIVOHLAVÝ, J. (2013). *Psychologie pocitů štěstí: současný stav poznání*. Praha: Grada Publishing.
2. SLEZÁČKOVÁ, A. (2012). *Průvodce pozitivní psychologií*. Praha: Grada Publishing
- Łuszczzyńska A. /red./ *Zmiana zachowań zdrowotnych* Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2004
3. Antonovsky, A.: *Rozwikłanie tajemnicy zdrowia. Jak radzić sobie ze stresem i nie zachorować*. Warszawa: Wydawnictwo Fundacja IPN, 1995
- zdrowego z systemem opieki zdrowotnej. Pacjent w szpitalu.
4. Kuipers L., Leff, J., Lam, D. (1997). *Praca z rodzinami chorych na schizofrenię. Poradnik praktyczny*. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii. R.I i II, ss. 1-41.
- Laing R.D.,
5. Esterson A. (1995) *Zdrowie, szaleństwo i rodzina*, Wydawnictwo Naukowe PWN.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie projektu

Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada pogłębioną wiedzę na temat psychologii zdrowia w kontekście współczesnym i historycznym.	K_W06
E2_W	Zna koncepcje i modele zdrowia oraz jego uwarunkowania.	K_W06

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_U	Student potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii zdrowia i dyscyplin pokrewnych do analizy i interpretacji problemów psychologicznych.			K_U01 K_U04 K_U13	
E4_U	Potrafi zidentyfikować czynniki społeczne, biologiczne, psychologiczne i inne wpływające na funkcjonowanie człowieka.			K_U01 K_U04 K_U13	
E5_K	Rozumie potrzebę promowania zdrowego trybu życia.			K_K03 K_K12	
E6_K	Uznaje rolę uwarunkowań społecznych i środowiskowych wpływających na zdrowie człowieka.			K_K11 K_K12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do kierunku	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W06	C1	T1,T2, T3, T4	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W12	C1	T5 - T14	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U01 K_U04 K_U14	C2	T1 - T14	Mk2 - Mk5	F1, P1
E4_U	K_U01 K_U04 K_U14	C2	T1 - T14	Mk2 - Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E5_K	K_K03 K_K12	C1 - C2	T1 - T14	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E6_K	K_K11 K_K12	C1 - C2	T1 - T14	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	

		niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	12
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	9
	Rozwiązywanie zadań i problemów	9
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	9
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PORADNICTWO PSYCHOLOGICZNE I PSYCHOTERAPIA/ PSYCHOLOGICKÉ PORADENSTVÍ A PSYCHOTERAPIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z pojęciami z zakresu poradnictwa psychologicznego i psychoterapii. C2 Dostarczenie studentom wiedzy dotyczącej kierunków i metod psychoterapii. C3 Kształtowanie umiejętności konstruktywnych zachowań terapeuty oraz doświadczeń w zakresie umiejętności interpersonalnych potrzebnych przy profesjonalnej pomocy psychologicznej.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student ma wiedzę z zakresu biologicznych podstaw zachowania, neuropsychologii, psychiatrii i psychologii klinicznej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Case study Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Filmy szkoleniowe	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady:	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T1 Natura psychoterapii.

T2 Wczesna historia oddziaływań psychoterapeutycznych..

T3 Podstawowe założenia głównych kierunków współczesnej psychoterapii.

T4 Zjawiska w psychoterapii różnych nurtów .

T5 Uświadomienie i wgląd, przeniesienie, przeciwprzeniesienie, przepracowanie.

T6 Współpraca terapeutyczna, opór i analizowanie obron, przeciwopór, acting out, odreagowanie, modyfikacja schematów poznawczych i schematów reprezentacji.

T7 Wykorzystanie zasobów psychicznych, dynamika procesu grupowego, odmiany psychoterapii grupowej.

T8 Diagnostyka i ocena nienormalnego zachowania.

T9 Sposoby podejścia do psychoterapii.

T10 Podejścia alternatywne w stosunku do terapii indywidualnej.

T11 Wybieranie optymalnego podejścia.

T12 Efektywność psychoterapii.

T13 Techniki nawiązywania kontaktu pomocowego.

T14 Określenie celu pomocy psychologicznej lub psychoterapii.

T15 Kwestie etyczne związane z psychoterapią i typowe błędy psychoterapeutów.

Ćwiczenia:

T16 Istota zajęć relaksacyjnych – wprowadzenie teoretyczne.

Stres psychologiczny i fizjologiczny

T17 Psychofizjologia zmęczenia i przemęczenia. Odpoczynek, odprężenie, relaks – mechanizmy fizjologiczne i psychologiczne.

T18 Rodzaje technik relaksacyjnych i ćwiczeń odprężających. Metoda Jacobsona

T18 Trening autogenny Schulza – ćwiczenie, omówienie założeń i poszczególnych etapów ćwiczenia, demonstracja , ćwiczenie uczestników, omówienie wyników ćwiczenia, wskazanie błędów, wyjaśnienia.

T19 Trenowanie umiejętności nawiązywania kontaktu wykorzystanie parafrazy, klasyfikacji, ogniskowania, wsparcia i konfrontacji).

T20 Zastosowanie idei ćwiczeń relaksacyjnych w organizacji zajęć terapeutycznych
wybrane techniki psychoterapii grupowej i psychodramy
techniki oddziaływania indywidualnego.

Literatura podstawowa:

1. KOHOUTEK, R. Historie pedagogicko-psychologického poradenství, CERM 1999.
2. KRATOCHVÍL, S. Základy psychoterapie, Portál 2017, ISBN-978-80-262-1227-0
3. Freedman, J., Combs, G. (2009). Narativní psychoterapie. Praha: Portál.
4. Gjuríčová, Š., Kubička, J. (2003). Rodinná terapie: Systemické a narativní přístupy. Praha:Grada.

5. Kalina, K. (2008). Terapeutická komunita. Praha: Grada. 6. Kratochvíl, S. (2012). Základy psychoterapie. 6.doplnené vydanie. Praha: Portál. 7. Levenson, (2005). Krátka dynamická a interpersonálna psychoterapia. Trenčín: Vydavateľstvo F. 8. Prochaska, J. O., Norcross, J. C.(1999). Psychoterapeutické systémy: Průřez teoriemi. Praha:Grada. 9. Schlegel, L. (2007). Transakčná analýza ako spojenie hlbínnej a kognitívnej psychoterapie.Trenčín: Vydavateľstvo F. 10. Vybíral, Z., Roubal, J. (2010). Současná psychoterapie, Praha: Portál. 11. Vymětal, J. (2003). Úvod do psychoterapie. Praha: Portál. 12. Yalom, I. D.(2003). Chvála psychoterapie. Praha: Portál. 13. Grzesiuk L. (red.): Psychoterapia. Warszawa 1994, PWN	
Literatura uzupełniająca: 1. MOŽNÝ, P., PRAŠKO, J. Kognitivně behaviorální terapie, Triton 1999, ISBN-80-7254-038-6 2. VYMĚTAL, J. Duševní krize a psychoterapie, Konfrontace 1995, ISBN-80-901773-4-4 3. PONĚŠICKÝ, J. Neurózy, psychosomatické onemocnění a psychoterapie, Triton 1999, ISBN-80-7254-050-5 4. PROCHASKA, James O., NORCROSS, John C. Psychoterapeutické systémy, Grada, 1996, ISBN-80-7169-766-4. 5. Kargulowa A.: O teorii i praktyce poradnictwa. Odmiany poradowniczego dyskursu. Podręcznik akademicki. Warszawa 2005, Wydawnictwo Naukowe PWN. 6. Aleksandrowicz J.W.: Psychoterapia medyczna. Warszawa 1994, PZWL 7. Chertok L., De Saussure: Rewolucja psychoterapeutyczna. Od Mesmera do Freuda. Warszawa 1988, PWN.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Zaliczenie – test P1 Przygotowanie projektu	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia	

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada pogłębianą wiedzę z zakresu psychoterapii, zna założenia teoretyczne leżące u podstaw głównych nurtów terapeutycznych i podstawowe techniki psychoterapeutyczne wykorzystywane w pracy z pacjentem.	K_W07 K_W13
E2_W	Posiada wiedzę na temat uregulowań prawnych wykonywania zawodu psychologa i psychoterapeuty, orientuje się w możliwościach szkoleń podyplomowych, treningów własnych, samodoskonalenia.	K_W14
E3_U	Potrafi sformułować wskazania i przeciwwskazania do stosowania określonych rodzajów interwencji psychologicznej w odniesieniu do konkretnych problemów związanych ze zdrowiem i funkcjonowaniem w roli chorego.	K_U07 K_U14
E4_U	Ma podstawowe umiejętności w zakresie udzielania pomocy psychologicznej i wybranych technik pracy terapeutycznej.	K_U07 K_U14
E5_U	Jest w stanie dokonać krytycznej oceny podejść i technik terapeutycznych z punktu widzenia ich podstaw naukowych, zgodności ze standardami etycznymi i efektywności.	K_U07 K_U14
E6_K	Ma podstawową świadomość własnych predyspozycji do pełnienia roli terapeuty oraz wpływu własnej konstrukcji psychicznej na przebieg relacji terapeutycznej.	K_K03 K_K05 K_K12

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E7_K	Wykazuje otwartość i zainteresowanie stałym doskonaleniem swoich kompetencji zawodowych, w tym w pracy pod superwizją.			K_K06 K_K07 K_K12	
E8_K	Ma świadomość złożoności problemów etycznych związanych z psychoterapią i pomocą psychologiczną.			K_K01 K_K06	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W07 K_W13	C1	T11 - T15	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W14	C2	T1 - T10	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U07 K_U14	C3	T8 - T13	Mk2 - Mk5	F1, P1
E4_U	K_U07 K_U14	C3	T16 - T20	Mk2 - Mk5	F1, P1
E5_U	K_U07 K_U14	C3	T16 - T20	Mk2 - Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E6_K	K_K03 K_K05 K_K12	C1 - C3	T1 - T20	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E7_K	K_K06 K_K07 K_K12	C1 - C3	T1 - T20	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E8_K	K_K01 K_K06	C1 - C3	T1 - T20	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia				16	

Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	9
	Rozwiązywanie zadań i problemów	9
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	9
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3